

Om sølvrev, dyrevernerne og Vår Herre

Kjell Blich Schreiner

Selv med et tidlig Gjøviktog på veg til Oslo får jeg god anledning til å gjøre atskillige refleksjoner.

Til å begynne med sitter jeg gjerne i en sinnsstemning å la en hendøende mollarakkord mens dagslyset etter hvert skyver natten til side. Men etter at lysene begynner å skinne bak isblomstrende vinduer nedover dalen, våkner livsåndene til virksomhet - beredt til å ta imot nye inntrykk.

Der har jeg for eksempel den ensomme sølvreven som fra sitt bur stirrer vedmodig utover sneflatene der ute.

Der var jakten, livet og spenningen, men hva hadde den selv i vente annet enn å få klemt livet ut av pelsen for noen 100-lappers skyld. Hvor var det blitt av den gode behandlingen, de muntre tilropene som da pelsprisen sto i det flerdoblede.

I sannhet - det er lite bra å være sølvrev for tiden. Dens fremtidsperspektiver er kort sagt høyst beklemmende, noe velmenende dyrevernerne nok må ta ansvaret for etter at de skremte vettet, for ikke å si pelsen av Mette Marit da hun en kald vinterdag var iført varmen og velværet fra dette dyr. Hun ødela jo fullstendig deres aksjon mot bruk av pels, og derved prisras og ruin i pelsdyrnæringen.

Revestreker, mener mange om dyrevernernes aksjon, mens den stakkars sølvrev selv snur seg i pelsen og sukker over at folk ikke lenger setter pris på den.

Jeg var ferdig med både sølvrev og dyrevernerne da toget kom til Harestua. Der

satte en eldre mann seg ved siden av meg. Han var svært pratsom og kunne fortelle meg at han var formann i den lokale Kinamisjon og tidligere hadde vært lærer. Hjemmefrontmann hadde han også vært under okkupasjonen og da hans argumenter slapp opp under en replikkveksel om en likvidasjon han hadde vært med på, berget han seg over i den gudelighet som alltid skal avvepne ethvert noenlunde rettenkende menneske.

– Ja, sa han, - for meg kan det være ganske det samme, for jeg har allting i orden med Vår Herre.

– Men har Vår Herre alt i orden med deg? Fant jeg det beføyet å spørre.

– Ja, det har han.

– Hvorledes kan du så vite det?

– Han har flere ganger sagt det til meg.

Til slikt noe kan jeg jo ikke svare noe som helst. Man sitter bare tilbake med en fæl følelse ved tanken på at slike lærere har undervist i skolen, og fortsatt sikkert gjør det. Det er jo nettopp slike mennesker av typen kristne som skyver enhver rettfærdig søkende fra seg og får en til å grøsse av motvilje.

Nei, man gjør ikke så lett opp med Vår Herre. Det er ikke bare å folde sine hender og ta lettflytende ord i munnen. Det er derimot en indre kamp, kampen etter å søke det rette, gjøre de rette. Det er tanken, hjertet og ånden.

Men skal den meget forjettede salighet inkludere alle disse som seg selv bevisst har ordnet seg med Vår Herre, så tør det være tvilsomt om den i det hele tatt er noe å trakte etter.

● lykkelige.

BOKTJENESTEN

POSTBOKS 3239 ELISENBERG, 0208 OSLO

Boktjenesten ønsker å tømme sitt lager av tidligere utgitte bøker, som nå samler støv i hyllene og opptar tiltrengt plass.

Uansett førpris tilbys disse for kr.50,- pr. bok. Det gjelder bl.a.:

Harald J. Hougen: "Minner fra krigens dager".

Vidkun Quisling: "Russland og vi". (innbundet)

Vidkun Quisling: "Russland og vi". (heftet)

Knut Steenstrup: "Dilemma".

Hans Gervik: "Refleksjoner etter 50 år".

Johs. Myhren: "Skyldig? - Uskyldig?"

John Sand: "Elverumsfullmakten".

Randolf Alnæs: "Frontkjempere".

Odd Melsom: "På nasjonal uriapost".

Dette er en unik sjanse til å skaffe seg okkupasjonslitteratur av høy verdi - til meget lav pris.

Send din bestilling til Boktjenesten, Postboks 3239, Elisenberg, 0209 OSLO, - og vi sender deg boken (bøkene) portofritt.

Benytt **Postgiro** 7874.06.46124. **Bankgiro** 6063.05.00926.

Da Folk og Land var på kanten...

Forts. fra side 11

datert 09/03 1974 kom i postkassen min. Førstesiden var denne gang prydet av en vogn med hakekors og spaltene fulle av tøv og nynazistiske påstander som var en hån mot det vi sto for - og står for.

Jeg viste bladene til Einar R. Og til Jan S. som ble sjokkerte, og sammen gikk vi til handling.

Det var sannelig ikke lett. Den gamle garde av lesere hadde sagt opp abonnemementet på avisen, ingen penger i kassen, - full stopp.

Men vi kom i gang. Pengene ble skrappt sammen og vi tok over redaksjonen. Jan laget en fast "kjeller"-spalte i hvert nummer ("Pernille") og skaffet dessuten kontorrekvisita. Einar skrev lederne og annet redaksjonelt stoff og jeg begynte en frontkjemperspalte.

Etter hvert vendte abonnentene tilbake, - og vi var

Nasjonal Samling var ingen kopi av den tyske nasjonalsosialisme

Fra bladet "Nasjonal Samling", nr.1 - 15. mars 1934 henter vi følgende:

I et stort intervju i en rekke tyske aviser gir Vidkun Quisling en oversikt over vår bevegelses idéinnhold og kampfoppgaver, og understreker at NS ikke må oppfattes som noen kopi av den tyske nasjonalsosialisme, selv om bevegelsen bygger på samme åndelige utviklingsgrunnlag. "Wir sind, - das betone ich besonders, - kein Ableger von Deutschland", erklærer Quisling, og flere av de tyske avisene har gjengitt denne uttalelse med uthevet trykk. Tyskerne forstår at en bevegelse som ikke

kan skape sin egen nasjonale form, aldri vil nå frem til makten, og heller ikke er verdig til det. I Norge er Olavskorset merket, ikke hakekorset. Hitler uttalte i en samtale med vår pressesjef: "Hvert land må ordne sin fremtidige statsform ut fra sine egne forutsetninger. En annen sak er at felles livssyn, og da især overfor kommunismen, kan gi de beste nasjoner en følelse av internasjonal samhörighet."

For Nasjonal Samling er målet at vi ikke bare skal få impulser utenfra, men også gi gode og fruktbare impulser tilbake.

Institutt for Norsk Okkupasjonshistorie

Adresse: POSTBOKS 3239 ELISENBERG, 0208 OSLO